

El Bages tindria 2.000 habitants menys dels anys de covid si depengués del creixement natural

► Les comarques de l'àrea central acumulen els tres pitjors anys del segle del que es coneix com a creixement vegetatiu, la diferència entre morts i naixements, que dona un saldo negatiu global sumant el 2020, el 2021 i el 2022 de -4.647 persones

David Bricollé
MANRESA

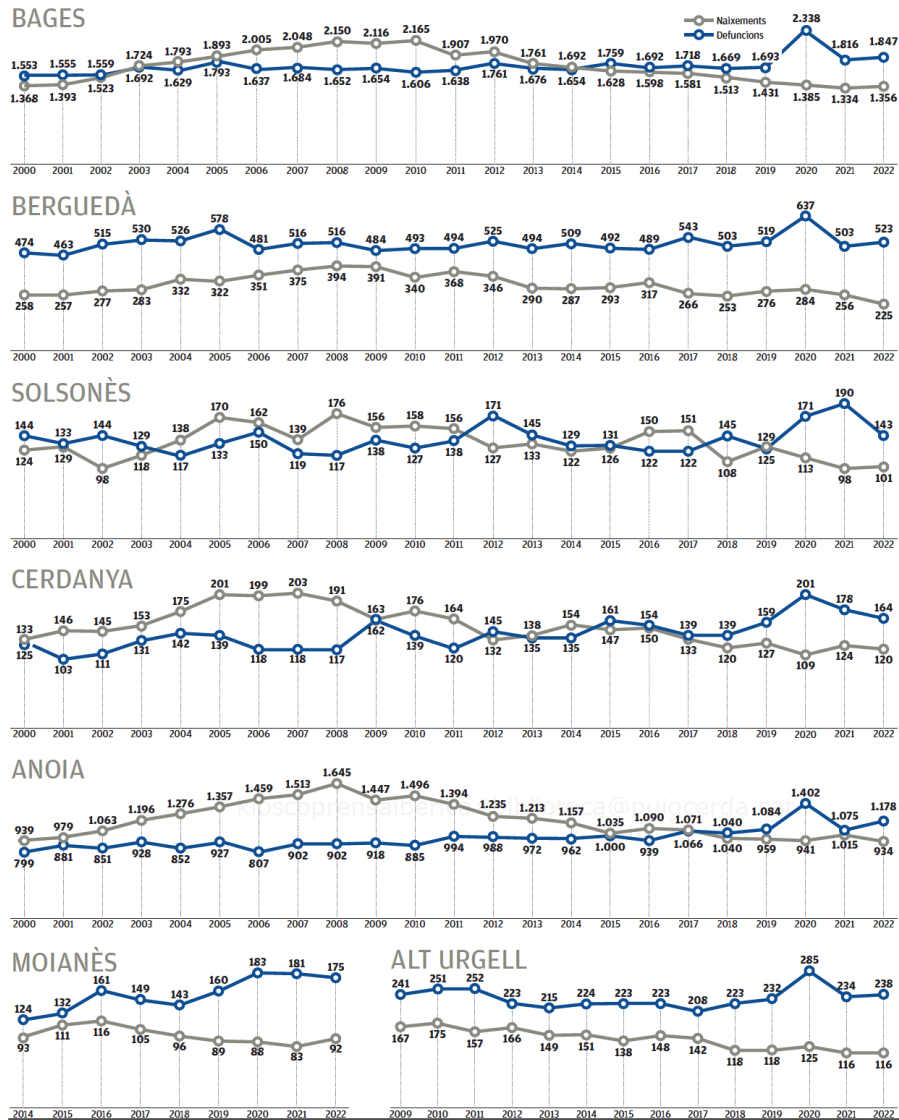
■ Si només depengués del creixement natural, el Bages hauria perdut en tres anys (els més directament afectats per l'impacte de la covid-19) gairebé 2.000 habitants. I en el conjunt de l'àrea d'influència de Regió67, les set comarques que s'hi inclouen haurien restat població, fins a sumar un total de 4.647 habitants menys. No és així perquè les xifres de població no només depenen d'aquest creixement natural, sinó que gairebé en tots els casos es veu compensat a l'alça pels fluxos migratoris.

I és que aquesta àrea central ha acumulat entre el 2020 i el 2022 els pitjors registres d'aquest segle en el que es coneix com a creixement vegetatiu, és a dir, en la relació entre defuncions i naixements, clarament negatius a totes les demarcacions. L'últim exercici que permet fer aquesta afirmació és el del 2022, el tercer encara amb una marcada afectació de la pandèmia, i que és l'últim del que es disposa de dades completes i oficials territorialitzades, tant de mortalitat com de natalitat (facilitades per l'Institut d'Estadística de Catalunya). S'ha convertit en el segon pitjor registre d'aquest segle.

Sumant el conjunt de les set comarques de l'àrea d'influència de Regió67, el 2022 hi va haver un balanç negatiu de 1.324 persones. És a dir, es van registrar 1.324 defuncions més (van ser 4.268 en total) que no pas naixements (2.944). Superava així els registres del segon any de pandèmia, el 2021, que malgrat estar en plena afectació de la covid i amb la vacunació tot just arrencant va tenir menys defuncions (4.161) i una natalitat superior (3.026), el que va donar un balanç natural negatiu de 1.135 persones. D'aquest segle, l'únic any amb un balanç pitjor que el del 2022 és el de l'arribada de la covid-19, el 2020, que s'havia tancat a les set comarques amb 2.172 defuncions més que no pas naixements. Si agafem com a referència tan sols els últims dos anys abans de la covid veiem que aquest creixement vegetatiu en negatiu és un 25% més elevat que el del 2019 (llavors el balanç va ser de 867 defuncions més que no pas naixements), i un 60% superior al del 2018 (quan el balanç va ser de -458).

Per veure la magnitud d'aquests tres balanços, i per entendre sobre-tot la incidència brutal que hi ha tin-

L'evolució de naixements i defuncions

Font: Idescat

INFOGRAFIA / REGIÓ67

gut la covid, cal tenir present que des del 2000 hi ha hagut fins i tot una dècada (del 2004 al 2014, coincidint amb el primer auge migratori) en què el saldo al conjunt del territori va ser positiu. És a dir, que les xifres de naixements es van situar per damunt de les de defuncions. I que, en la resta d'anys, malgrat ser negatiu aquest balanç hi havia força equilibri entre ambdues xifres.

El 2020, el 2021 i el 2022, però, aquest distanciament s'ha desbotat i és evident que el factor clau ha estat l'efecte mortal de la pandèmia, ja que el que s'ha disparat en relació amb els anys anteriors són les defuncions. En canvi, la natalitat ha mantingut una línia força més regular, tot i que també lleugerament a la baixa (amb l'excepció el 2022 del **Bages**, el **Solsonès** i el **Moiànes**, però gairebé iguals a l'any precedent), el que ha accentuat aquest creixement natural en negatiu.

Cap territori de l'àrea d'influència de **Regió7** no s'escapa d'aquesta tendència, i on ha estat més marcada al 2022 és al **Berguedà**, amb gairebé 300 defuncions més que no pas naixements; i a l'**Anoia**, on la diferència va ser de 244. Al **Bages** el balanç global del 2022 va ser de 1.847 defuncions per 1.356 naixements (-491); al **Moiànes** el balanç és de -83; al **Solsonès**, de -42; a la **Cerdanya**, de -44 i a l'**Alt Urgell**, de -122.

Si agafem tot el trienni marcat de ple per la covid-19 (2020-2022), els balanços de cadascuna d'aquestes comarques, tots ells negatius, són els següents: **Bages**, -19.26; **Berguedà**, -898; **Moiànes**, -276; **Solsonès**, -192; **Cerdanya**, -190; **Alt Urgell**, -400; i l'**Anoia**, -765.

Com es deia, la covid és el factor clau en el distanciament entre aquestes dues dades demogràfiques. I és que, per exemple, el **Bages** va ser la comarca de tot Catalunya que més va notar el 2020 l'impacte mortal del coronavirus. Va ser la demarcació que, de bon tros, va registrar un increment més elevat de morts en comparació amb l'any anterior, quan la covid-19 no era present entre nosaltres. Obviament, no tot l'increment va ser degut a la pandèmia, però no hi ha dubte que sobre ella cal carregar la major part d'aquesta accentuada variació a l'alça en el pas d'un any a l'altre, que en el conjunt de Catalunya va ser del 23,6%. Al **Bages**, el 2020 hi va haver gairebé el 40% més de defuncions que el 2019.

Pel que fa al 2021, el primer amb vacunació de la covid, hi va haver un clar descens de l'impacte mortal respecte el 2020, alhora que quedava clara la forta incidència que encara va tenir la pandèmia en un panorama de registres molt elevats de defuncions. Aquell any, la mortalitat va ser el 12% superior a la mitjana dels 20 anys d'aquest segle abans de la pandèmia. I el 2022 encara va ser el 15% més elevada que aquella mitjana.